

NTNU

Fakultet for Naturvitenskap og Teknologi
Institutt for Fysikk

Kontinuasjoneksamen

TFY4215/FY1006 Innføring i kvantemekanikk august 2013

Faglærer: Professor Jens O. Andersen
Institutt for Fysikk, NTNU
Telefon: 73593131

Mandag 5, august 2013

Tillette hjelpemiddel: kl. 09.00-13.00

Godkjend kalkulator

Rottmann: Matematisk Formelsamling

Rottmann: Mathematische Formelsammlung

Barnett & Cronin: Mathematical Formulae

Oppgavesettet er på fem sider. Les oppgåvene nøye. Spør dersom noko er uklart. Lykke til.

Oppgave 1

I denne oppgåva skal vi studere ein partikkel med masse μ som bevegar seg i eit rotasjonssymmetrisk potensial $V(\mathbf{r}) = V(r)$ i tre romlege dimensjonar.

a) Den tidsuavhengige Schrödingerlikninga i kulekoordinatar (r, ϕ, θ) kan skrivast som

$$\left[-\frac{\hbar^2}{2\mu} \left(\frac{d^2}{dr^2} + \frac{2}{r} \frac{d}{dr} - \frac{\mathbf{L}^2}{\hbar^2 r^2} \right) + V(r) \right] \psi(r, \phi, \theta) = E\psi(r, \phi, \theta). \quad (1)$$

Forklar kvifor Hamiltonoperatoren \hat{H} kommuterer med \mathbf{L}^2 . Dei simultane eigenfunksjonane til \hat{H} og \mathbf{L}^2 kan skrivast som $\psi(r, \phi, \theta) = R(r)Y_{lm}(\phi, \theta)$ der $Y_{lm}(\phi, \theta)$ er dei sfærisk harmoniske. Kva verdier kan l og m ta? (Her krev ein ikkje bevis).

b) Bruk

$$\mathbf{L}^2 Y_{lm}(\phi, \theta) = \hbar^2 l(l+1) Y_{lm}(\phi, \theta), \quad (2)$$

til å vise at radiallylikninga for $R(r)$ kan skrivast som

$$\left[-\frac{\hbar^2}{2\mu} \left(\frac{d^2}{dr^2} + \frac{2}{r} \frac{d}{dr} - \frac{l(l+1)}{r^2} \right) \right] R(r) + V(r)R(r) = ER(r). \quad (3)$$

c) I resten av oppgåva er $V(r) = \frac{1}{2}\mu\omega^2 r^2$, det vil seie vi studerer ein isotrop tredimensjonal oscillator. Vi skriv nå bølgefunksjonen som $R(r) = u(x)$ der $x = r\sqrt{\frac{\mu\omega}{\hbar}}$ er ein dimensjonslaus variabel. I tillegg skriv vi $u(x) = P(x)e^{-\frac{1}{2}x^2}$. Vis at radiallylikninga for $P(x)$ kan skrivast som

$$\left[P''(x) + 2 \left(\frac{1}{x} - x \right) P'(x) + \left(\epsilon - 3 - \frac{l(l+1)}{x^2} \right) P(x) \right] = 0, \quad (4)$$

der $\epsilon = E/(\frac{1}{2}\hbar\omega)$.

d) Bruk likning (4) til å finne spektret (energinivåa) til den isotrope tredimensjonale oscillatoren.

e) Det finst ei løysing der $P(x)$ er konstant. Vis at dette gjev $l = 0$ og $\epsilon = 3$. Den neste bølgefunksjonen er $P(x) \sim x$, Finn ϵ og dei moglege verdiane for l i dette tilfellet.

f) Bølgefunksjonen som svarer til $P(x) = \text{konstant}$ kan skrivast som

$$\psi_0(r, \phi, \theta) = A e^{-\frac{1}{2}\mu\omega r^2/\hbar}, \quad (5)$$

der A er ein nomeringskonstant.

Forklar kvifor $\psi_0(r, \phi, \theta)$ er grunntilstanden for den tredimensjonale oscillatoren. Vis at

$$\langle r^2 \rangle = \frac{3}{2} \frac{\hbar}{\mu\omega}, \quad (6)$$

i grunntilstanden $\psi_0(r, \phi, \theta)$. Bruk dette til å finne middelveidiane $\langle E_p \rangle = \langle V(r) \rangle$ og $\langle E_k \rangle = \langle -\frac{\hbar^2}{2\mu} \nabla^2 \rangle$ i grunntilstanden $\psi_0(r, \phi)$. Kommenter resultatet.

Oppgave 2

I dei fleste tilfella i kvantemekanikk kan ein ikkje løyse Schrödingerlikninga eksakt. Ein kan da løyse problemet numerisk. Eit alternativ er å bruke *variasjonsmetoden*. Ein gjettar på ei rimeleg form på bølgefunksjonen ψ . Denne bølgefunksjonen ψ kallar ein da ein *prøvebølgefunksjon*. ψ inneheld ein eller fleire parametre som ein kan variere. Ideen er å minimalisere energien til ψ som funksjon av desse parametrane. Ein kan da vise at energien E_{\min} som ein får med denne prosedyra alltid er høgare enn den verkelege grunntilstandsenergien til systemet. Egil Hylleraas var ein norsk fysikar som i tida rett før 1930 brukte variasjonsmetoden til å rekne ut E_{\min} for Helium. Han brukte svært mange parametre i prøvebølgefunksjonen sin, men han hadde ikkje PC og matlab tilgjengeleg. Han fekk eit resultat som berre var eit par prosent høgare enn den eksperimentelle verdien for grunntilstanden i Helium. Hylleraas var ein framifrå fysikar som gav store bidrag til å forstå to-elektron atom. Vi skal gå i Hylleraas' fotefar og bruke variasjonsmetoden på eit enkelt eindimensjonalt problem.

Potensialet vi skal studere er på forma

$$V(x) = \begin{cases} \infty, & x < 0 \\ Fx, & x \geq 0 \end{cases}, \quad (7)$$

der $F > 0$ er ein konstant. Sjå figur 1.

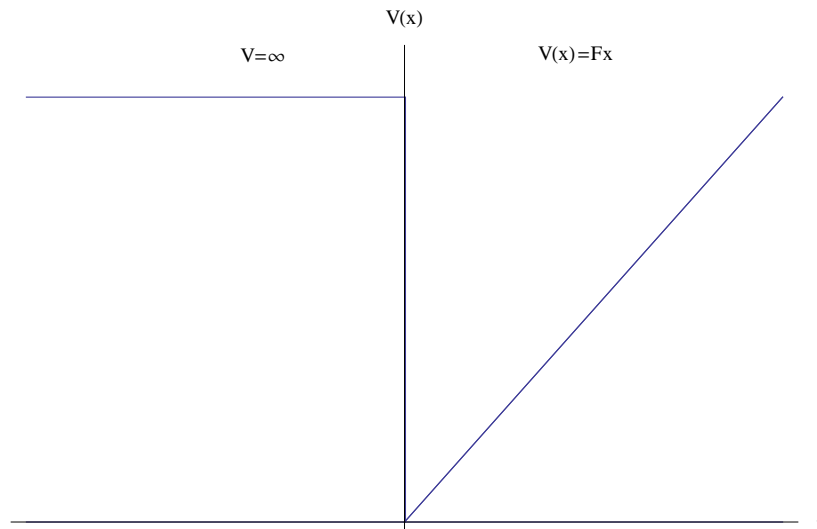

Figure 1: Potensialet $V(x)$ i oppgave 2.

Prøvebølgefunksjonen vi skal bruke er

$$\psi(x) = \begin{cases} 0, & x < 0 \\ Axe^{-\alpha x^2}, & x \geq 0 \end{cases}, \quad (8)$$

der A er ein normeringskonstant og $\alpha > 0$ er ein variasjonsparameter.

a) Forklar at $\psi(x)$ beskriv ein bunden tilstand i potensialet $V(x)$. Rekn ut koeffisienten A .

b) Vis at middelverdien til den potensielle energien er

$$\langle V(x) \rangle = \sqrt{\frac{2}{\pi\alpha}}, \quad (9)$$

c) Vis at middelverdien til den kinetiske energien er

$$\langle E_k \rangle = \frac{3\hbar^2}{2m}\alpha. \quad (10)$$

d) Bruk resultata i a) – c) til å finne den verdien av α som minimaliserer energien i tilstanden ψ og finn E_{\min} . Samanlikn resultatet med

$$E_{\min}^{\text{eksakt}} = 2.33811 \left(\frac{\hbar^2}{2m} \right)^{\frac{1}{3}} F^{\frac{2}{3}}, \quad (11)$$

som er den numerisk eksakte verdien for grunntilstandsenergien for potensialet i likning (7).

Oppgave 3

I denne oppgåva er det fire delspørsmål du kan svare på uavhengig av kvarandre.

a) Den tidsuavhengige Schrödingerlikninga for bølgefunksjonen $\psi(x)$ med potensial $V(x)$ og energi E er

$$\left[-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{d^2}{dx^2} + V(x) \right] \psi(x) = E\psi(x). \quad (12)$$

Gjer kort greie for krumningsegenskapane til $\psi(x)$. Er $\psi(x)$ kontinuerleg? Er $\psi(x)$ glatt? Gje eit eksempel på eit potensial $V(x)$ der $\psi(x)$ er kontinuerleg men ikkje glatt.

b) Heisenbergs uskarpheitsrelasjon for operatorane \hat{x} og \hat{p}_x er

$$(\Delta x)(\Delta p_x) \geq \frac{1}{2}\hbar. \quad (13)$$

Forklar kort det fysiske innhaldet i likning (13).

c) La $\psi(x)$ vere bølgefunksjonen til ein partikkel som bevegar seg på x -aksen. Kva er tolkninga av $|\psi(x)|^2$?

d) Figur 2 viser eit potensialsprang der potensialet er gjeve ved

$$V(x) = \begin{cases} 0, & x < 0 \\ V_0, & x \geq 0 \end{cases}, \quad (14)$$

der $V_0 > 0$ er ein konstant.

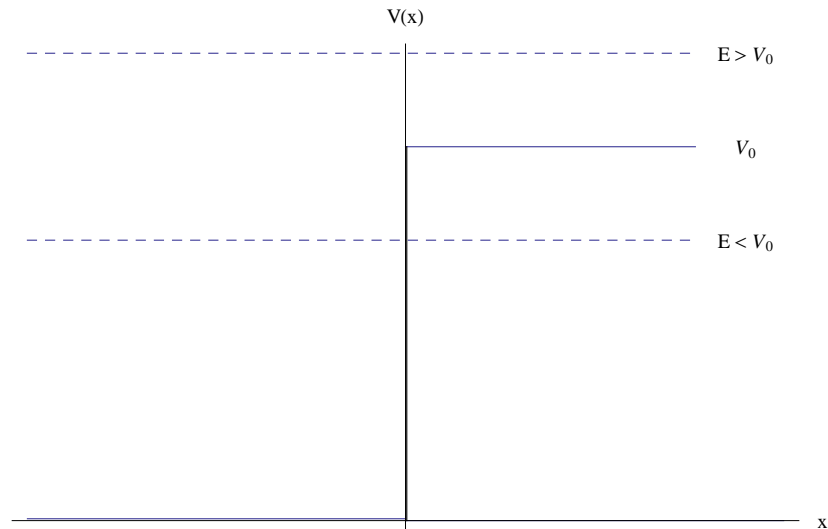

Figure 2: Potensialet $V(x)$ i oppgåve 3d.

Vi sender ein partikkel med masse m og energi E inn frå venstre mot potensialspranget. I det eine tilfellet er $E > V_0$ og i det andre tilfellet er $E < V_0$. Kva skjer med partikkelen i dei to tilfella viss vi bruker klassisk fysikk? Og viss vi bruker kvantemekanikk?

—